

Ivanovo evanđelje

1. sastanak

Uvod

Susreti koji
mijenjaju život!

www.bepo.info

EVANĐELJE IZDALO JE: MARIJA ŽIGONJIĆ

Pisac:

Pisac ne navodi sam svoje ime. Kad govori o sebi, većinom se naziva „ucenik kog je Isus ljubio“. Za sebe tvrdi da je osobno bio svjedok – usp. pogl. 1,14 i pogl. 19,35. Citav niz podataka moguće je bilo i dobiti samo od svjedoka. Uočljivo je da u ovom evanđelju nikad nije spomenut imenom ni Ivan niti njegov brat Jakov.

Ivan je bio Zebedejev i Salomin sin. Roden je u Betsaidi na Genezaretskom jezeru i tamo je radio kao ribar kod svoga oca.

On i njegov brat Jakov nazvani su „Sinovi groma“, što govori o njihovom žestokom temperamentu. Ivan je bio određen velikim predanjem Gospodinu i velikoj ljubavi prema Njemu. Po milosti Gospodnjoj postao je veliki svjedok za Gospodina.

Iz povijesti crkve znamo da je on bio jedini apostol koji nije ubijen kao mucenik, nego je umro u dubokoj starosti (više od 90 god.)

Primatelj:

Iz različitih osobitosti da se zaključiti da je evanđelje bilo namijenjeno zajednici koja je već bila dobro podučena o događajima iz Isusova života i djelovanja. Prvotno je bilo napisano za zajednice u Maloj Aziji (današnja Turska), ali je skoro bilo rašireno po svim zajednicama.

Okvir:

Iz svjedocanstva tzv. Crkvenih oceva kao Ireneja ili Clemensa od Alexandrije, saznajemo da je Ivan ovo evanđelje pisao pred kraj svog života, tj. krajem prvog stoljeca u Maloj Aziji.

Svrha i cilj:

U pogl. 20,31 citamo: "A ova su opisana da trajno vjerujete da je Isus Mesija, Sin Božji, te da vjerujući imate život po Njemu."

Ivan želi pokazati svojim citateljima je Isus Krist Božji Sin, dakle, sam Bog i da je život moguć samo u NJEMU. Isti Ivan piše u svojoj 1. poslanici 5, stih 12: "Tko ima Sina, ima život; tko nema Sina Božjega, nema života."

Ivan kod Isusa, „pravog covjeka i pravog Boga“ naglašava Njegovo Božanstvo. Time on indirektno odbacuje razna lažna ucenja koja su se pomalo javljala o Isusu u Aziji krajem 1. stoljeca. Takva krivovjerja su tvrdila npr. da je Isus bio samo covjek ili da je Isusovo tijelo bilo samo naoko tijelo itd.

Sadržaj:

Sadržaj predstavlja Gospodina Isusa kao Božjeg Sina, vječnog Boga koji je uzeo oblik covjeka. Ključni stih je Iv 1,14: "Božji Sin je postao covjek i nastani se među nama. Mi sami smo vidjeli Božju slavu koju On daje samo svom jedinom Sinu. U Kristu je Božje milosrđe i ljubav stvarno došlo do nas." U pogl. 20,31 (vidi gore) nalazimo tri vrlo važne riječi Evandjelja, naime znakove, vjeru (98 puta) i život. U znakovima leži Božje otkrivenje; vjera je reakcija koju trebaju izazvati znakovi; život je rezultat koji donosi vjera.

Ukupno je spomenuto sedam znakova:

- 1) Pretvaranje vode u vino. (pogl. 2,1-11)
- 2) Ozdravljenje sina kraljevog službenika (pogl. 4,46-54)
- 3) Ozdravljanje bolesnog na zdencu Bethesda (pogl. 5,1-9)
- 4) Hranjenje pet tisuća (pogl. 6,1-14)
- 5) Hodanje po vodi (pogl. 6,16-21)
- 6) Ozdravljenje slijepca (pogl. 9,1-12)
- 7) Uskrsnuće Lazara (pogl. 11,1-46)

Ovih sedam čuda dogodilo se u područjima u kojima ljudi nisu u stanju proizvesti bilo kakve promjene zakona ili uvjeta koji utječu na njihov život. Tamo gdje je covjek bespomoćan, Gospodin Isus se pokazuje moćan.

Mnogo prostora posvećeno je razvoju vjere kod učenika. S druge strane vidimo nevjeru i sve veće odbijanje od strane religioznih vođa, farizeja i pismoznanaca. Vrhunac vjere učenika je povik apostola Tomasa u pogl. 20,28: „Tomas odgovori: Moj Gospodin i moj Bog!“

Posebna obilježja:

Ovo evanđelje se u osnovi razlikuje od tzv. sinoptičkih evanđelja, dakle od Matejevog, Markovog i Lukinog. Po predaji, bliski prijatelji zamolili su Ivana da na kraju svog života napiše Isusov životopis koji će nadopuniti tri ostala evanđelja. Jezicno, ovo evanđelje je vrlo jednostavno; sastoji se od 700 različitih riječi. Usprkos jednostavnosti jezika ono ima nevjerojatnu dubinu i snagu. Nazvan je i evanđeljem ljubavi. Počinje Božjom objavom ljubavi u pogl. 3 (prije svega stih 16) i završava pitanjem apostolu Petru:

Ljubiš li me? (Pogl.21,15-17).

Stih 16 u pogl. 3 (Jer Bog je tako ljubio svijet da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje već da ima život vječni.), često se naziva „evanđelje u evanđelju“ ili „evanđelje u ljusci oraha“, jer na pregnantan način oslikava sadržaj.

Drugacije nego u sinoptičkim evanđeljima, ovdje nalazimo proširene razgovore Gospodina Isusa s različitim ljudima i njegovim nebeskim Ocem. Zahvaljujući tome, vrlo je osobno i posebno je dobro promatrati ga pod temom „Isus susreće ljude“.